

Божеството, безъ повреда на чистото и дѣйствио. Тока стълабата Іакова: „на която върхътъ былъ досагала до небето, и Ангелити Божіи възлизали и санзали по нея;“ защото чрезъ Маріа Богъ е слѣзхалъ на земята, и станалъ е смъртенъ человекъ, а пакъ человекътъ е възлѣзхалъ на небесата, и придобыхъ е първото си безсмъртіе. Тока нержкостѣниатъ камъкъ Даниловъ: „Ты си гледалъ, царю, че са отсѣкхалъ камъкъ безъ ржа;“ защото отъ чистата Дѣвическа пазъ са е родилъ таинственніатъ камъкъ, а камъкътъ е былъ Христосъ, безъ человекеско смѣшеніе. Тока чисто е видѣлъ Пророкъ Іереміа въ домътъ на онзи художникъ, който отъ горѣ на едно колело правехъ различни ссѣдове, и защото единъ отъ-тѣхъ са былъ строшилъ, той го направилъ пакъ изъ ново още по-красивъ; „и слѣзохъ въ домътъ на единъ гранчаръ, и ето че той работеше работа на едно колело, и паднѣ ссѣдътъ, който той правеше съ ржа; цѣтъ си; и той пакъ направилъ второй ссѣдъ, какъ-то мѣ въше угодно да го направи;“ (1) кой е художникътъ оскенъ Бога вседържителя? „единъ художникъ, и сздѣтель е Богъ.“ Кое е колелото, та не предѣлното Слово? отъ горѣ на което направилъ сичкыты ссѣдове, сичкыты твари? „сичко чрезъ него, е было, и безъ него не е было нищо, което е станало. Слѣдователно, защото и единъ отъ тѣхъ ссѣдове, който е протецътъ Адамъ, чрезъ преслѣшаніето си е былъ развитъ, и бѣдно е былъ очернилъ Божіатъ образъ, за това днесъ го подновява пакъ още по-красивъ чрезъ обновленіето на новата Адама: „първиатъ человекъ отъ земята пърстенъ; вториатъ е слѣзхалъ отъ небето“ проповѣдва богородицѣната черковна трѣба. Тока е означавала онаа джга, която е показалъ Богъ Ною, че, като са яви на облациты, тогазъ ще бѣде примиреніе, и любовь междѣ Бога, и человека: „джгата си полагамъ на облака, и та ще бѣде въ знакъ на заѣтъ междѣ мене, и земята;“ за това днесъ, като са появи таинственната джга, като са възпалити Огнътъ, и Оглото Божіе, днесъ са извѣсти любовь-та междѣ Бога и междѣ человека: „той е нашиятъ миръ, който е направилъ и дѣтъ едно, и раздѣлилъ срѣдостѣніето на преградата;“ това сщцото и Гавріилъ благоувѣстѣва Дѣви, и говори: „ето ты ще зачнешъ въ утробата си, и ще родишь сынъ,

Бѣга раздѣлѣвамъ дневно онока чудовище, което, за да са исцѣли болніатъ царъ, былъ показалъ Богъ на Пророкъ Ісаіа въ сзлечніатъ часовникъ. Дѣжалъ былъ на царска постелка царъ Свекмъ, на-

[1] Глав. 18.